

[Hans Hansen (Rørby).]

om Sommerhjælp skal jeg kun sige, at vi vil ikke fra vor Side gaa imod disse Ændringer, saa lidt som vi vil gaa imod selve Lovforslaget.

Der har her været ført en Diskussion om, hvorvidt Beløbet er for stort. Det er vel saaledes, at det altid beror paa et Skøn, naar andre skal bestemme, hvor meget der skal udbetales til Folk, der ikke kan klare sig selv; men det er dog vist en Kendsgerning, som ingen kommer udenom, at saa længe som Forholdene er, som de er, kommer vi ikke udenom at yde et Beløb.

Naar vi nu her staar overfor en ny Lov med Understøttelser paa ca. 13 Mill. Kr. til de arbejdsløse, saa skal jeg kun sige herom, at vi, saaledes som vi før har givet Udtryk for det, er mod Princippet Udbetaling i Naturalier, da vi ikke mener, det er nødvendigt, at det offentlige administrerer de smaa Beløb, det her drejer sig om, og ogsaa fordi vi mener, det er unødvendigt at lade de arbejdsløse føle det Mindreværd, som absolut maa blive Følgen af, at man ikke tør lade dem administrere de Smaaskillinger, det her drejer sig om. Men vi kan ikke gaa imod Lovforslaget, saa meget mindre som Socialreformen først træder i Kraft den 1. Oktober. Vi venter jo, at man saa, naar hele den sociale Lovgivning bliver forenklet, kan blive fri for de stadig tilbagevendende Debatter om, hvilke Ting der skal kobles sammen, naar det drejer sig om Understøttelser.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kritiserede stærkt, at de Konservative ikke havde kunnet faa nærmere Oplysninger i Forbindelse med Lovforslaget. Den Kritik, som her blev fremsat, kan jeg godt give min Tilslutning, men de Konservative har aldrig været ømfindtlige, naar det drejede sig om andre Partier. Det er efterhaanden blevet saaledes, at det, der foregaar, foregaar bag lukkede Døre. Vi kunde godt have nødig at faa offentlige Forhandlinger om alle offentlige Forhold, jeg tror, det vilde skabe renere Luft i Politik. Vi bliver Gang paa Gang Vidne til Diskussioner om, hvem der har Skylden for, at det eller det er sket. Det er vanskeligt at finde Fædrene, jeg ved ikke, om det kunde nytte at tage Blodprøver. Men det er usmageligt at staa overfor Forslag her i Folketinget, hvor det paa Forhaand er bestemt, hvad der skal ske, uden Hensyn til, hvad der siges.

Vi vil ikke gaa imod det foreliggende Lovforslag af de her nævnte Grunde, men jeg vil gerne anholde en Udtalelse af det

ærede Medlem Hr. Rager, naar han overfor det kommunistiske Partis Repræsentanter siger, at de er uansvarlige. Jeg vil dog mene, at alle Medlemmer af dette høje Ting har lige stort Ansvar for deres Stilling: de maa holde de Løfter, som de er valgt paa, for at faa Lov til at beklæde deres Stilling som Rigsdagsmænd. Det er det Ansvar, enhver Rigsdagsmand har overfor enhver af sine Vælgere uden Hensyn til, om han sidder bag de lukkede Døre; men det Ansvar forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Rager til enhver Tid har haft en klar Opfattelse af.

Vi vil ikke deltage i Afstemningen om Ændringsforslagene, men vi vil stemme for Lovforslaget ved den efterfølgende tredje Behandling.

Aksel Larsen: Det er navnlig paa Baggrund af det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser om Ansvarlighed og Uansvarlighed særdeles interessant at overvære denne anden Behandling af dette Lovforslag og de dertil stillede Ændringsforslag. Samtlige Ordførere, som hidtil har talt, har udtrykt som deres oprigtige Mening, at det, der her gives de arbejdsløse, er for lidt, de bør have noget mere. Ja, jeg tænker, at Retsforbundets Ordfører vil sige, at de skal slet ikke have Understøttelse, der skal gøres noget andet. Nu vel altsaa, Ordførerne for de øvrige borgerlige Partier vil straks sige, at de er principielt for Arbejde, men det findes ikke, og de kommer til samme Konklusion.

Samtlige Ordførere, der hidtil har talt, har givet Udtryk for deres Partiers Mening: Dette er for lidt, de arbejdsløse bør have noget mere, og derpaa vender de fire Partiers Ordførere sig mod Tanken om at give mere, og det femte Parti, det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, siger: Eftersom Regeringens umulige Kurs fører til Statsbankerot, ser vi os ikke i Stand til at give efter for vor Lyst til at bevilge de arbejdsløse noget.

Jeg tror, at hvis vi skal tale om Ansvarlighed og Uansvarlighed, saa findes der ikke større Uansvarlighed overhovedet end dette, at man, trængt af Kendsgerningerne i en Stilling, hvor man er tvunget til at erkende dette, siger: Ja, vi burde give de arbejdsløse noget mere, end de faar, men vi gør det ikke. Det er Toppunktet af Uansvarlighed, og jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Rager at holde filosofiske Taler om det igen en anden Gang.

Man kan naturligtvis komme med for-